

(αποφάσισα να παραθέσω όλη την επιστολή - απάντηση του κ. Μίκη Θεοδωράκη προς την κα Θάλεια Δραγώ να, σαν μια πράξη αμέριστου σεβασμού προς έναν άνθρωπο του πνευματος που καταφέρνει και στέκεται όρθιος κόντρα στο ρεύμα ανθελληνικής υστερίας των ΜΜΕ που πλέον λαμβάνει διαστάσεις μαζικού κοινωνικού μαζοχισμού)

Προς την κ. Θάλεια Δραγώνα

Καθηγήτρια Κοινωνικής Ψυχολογίας Τμήμα Εκπαίδευσης και Αγωγής στην προσχολική ηλικία του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών Ναυαρίνου 13, 10680 Αθήνα

Αθήνα, 10.1.2010

Αγαπητή κυρία Δραγώνα,



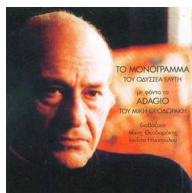
Ελαβα την επιστολή και τα βιβλία σας και σας ευχαριστώ. Διάβασα επίσης στο «Βήμα» και τα «Νέα» τις συνεντεύξεις σας, οι οποίες όμως κινούνται μονάχα γύρω από δυο-τρεις φράσεις που σας αποδόθηκαν εδώ και πολύ καιρό, για να διαψευστούν ύστερα από μεγάλη και αδικαιολόγητη καθυστέρηση. **Οι συνεντεύξεις αυτές και η μεγάλη προβολή τους (σε συνδυασμό με την φίμωση των αντιθέτων απόψεων) δεν πετυχαίνουν τίποτε άλλο παρά να αποκαλύπτουν στον ελληνικό λαό τους πανίσχυρους φίλους σας στα ΜΜΕ αποδεικνύοντας το εύρος και τα ερείσματα αλλά και τον συντονισμό της προσπάθειας που εξυφαίνεται με στόχο την αλλοίωση της εθνικής-ελληνικής μας ταυτότητας.**

Καθώς και τον τρόπο που δημιουργεί η αυξανόμενη παλλαϊκή αντίδραση στις απόψεις σας, που ακυρώνει την αρχική σας προσπάθεια να εκμεταλλευθείτε την αντίδραση του κ. Καρατζαφέρη βαφτίζοντας όσους διαφωνούν «**ακροδεξιούς**». Τρόμος που φτάνει σε σημείο να προκαλεί συμπτώματα της «Λύσσας-Σόρος» σε υποταχτικούς κονδυλοφόρους όπως σ' αυτόν τον δυστυχή κ. Χάρη σε σημερινό (9.1.10) ένθετο αθηναϊκής εφημερίδας.

Επειδή τυχαίνει να είμαι ένας από τους πρωτεργάτες αυτής της εκστρατείας για την ενημέρωση του ελληνικού λαού με ρίζες βαθιές στην αληθινή ελληνική Αριστερά από την εποχή του ΕΑΜ, θα ήμουν ο τελευταίος που θα επέτρεπα στον οποιονδήποτε να καπηλευτεί την λέξη και την έννοια «πατρίδα». **Το ΕΑΜ και το τότε ΚΚΕ κατέκτησε την εμπιστοσύνη του 70% του λαού μας για την πίστη του και τους αγώνες του για τη Λευτεριά της ελληνικής πατρίδας και την αναγέννηση του ελληνικού έθνους. Με την πεποίθηση ότι υπηρετούμε τα ιδεώδη των Ελλήνων για την ελευθερία και την δημοκρατία από τα βάθη των αιώνων και φτάνοντας ως το «Ελευθερία ή θάνατος» του Κολοκοτρώνη**

, ορθώσαμε το ανάστημά μας και αναμετρηθήκαμε με το όπλο στο χέρι, με την πιο φονική δύναμη που γνώρισε ποτέ η ανθρωπότητα: την χιτλερική Βέρμαχτ, τα ναζιστικά Ες-Ες και την Γκεστάπο, με αμέτρητες θυσίες σε αίμα, βασανισμούς και διώξεις. Ενώ παράλληλα και μέσα σ' εκείνες τις σκληρές συνθήκες τιμούσαμε και τρεφόμαστε με τον ελληνικό πολιτισμό για τον οποίο είμαστε περήφανοι και συγχρόνως οραματιζόμαστε τη μελλοντική

κοινωνία της δικαιοσύνης, της αλληλεγγύης και της «πανανθρώπινης λευτεριάς».



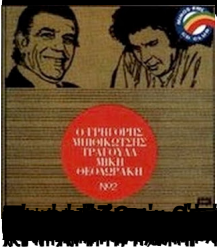
Αυτή υπήρξε ως σήμερα η γνήσια και μοναδική Αριστερά, όπου οι λέξεις «έθνος» και «πατρίδα» ήταν για μας δόξα και τιμή και όχι ντροπή όπως τις κατάντησαν χτες και σήμερα ορισμένα γκρουπούσκουλα και ομάδες «διανοουμένων» που στο όνομα της Αριστεράς ντροπιάζουν με τις «ιδέες» και τα καμώ ματά τους, τους αγώνες και τις θυσίες μας, ενώ δηλητηριάζουν την ανύποπτη νεολαία μας, που η νικήτρια και θριαμβεύουσα ακόμα και σήμερα εθνικοφροσύνη κρατάει στα σκοτάδια, έχοντας καταδικάσει σε λήθη τη σύγχρονη ιστορία μας.

Όμως η ακτινοβολία εκείνων των ηρωικών χρόνων αφηφώντας όλα τα εμπόδια εξακολουθεί να εμπνέει το λαό μας, γι' αυτό και η αντίθεση στην συστηματική απόπειρα που επιχειρείται εδώ και καιρό με στόχο την ουσιαστική ανατροπή της ελληνικής ιστορίας, είναι καθολική και δεν συνδέεται με την α' ή την β' πολιτική παράταξη αλλά με το σύνολο των Ελλήνων, που γαλουχήθηκε με μια συγκεκριμένη και βαθειά ριζωμένη άποψη για το τι είναι πατρίδα, τι είναι Ελλάδα, τι είναι ιστορία, τι είναι ελληνικός λαός και ελληνικό έθνος. Κι ακόμα γνωρίζει καλά -γιατί τα βιώνει, ποια είναι τα βασικά ιστορικά και πολιτισμικά στοιχεία που μας διέπλυσαν από το '21 έως σήμερα. Αρνούμενοι και κατεδαφίζοντας όλα αυτά που μας έκαναν αυτούς που είμαστε χτες, προχτές και σήμερα, με το πρόσχημα μιας δήθεν επιστημονικής αναθεώρησης της ιστορικής πραγματικότητας, όπως αποδεικνύεται σε κάθε σελίδα του βιβλίου σας «Τι είν' η Πατρίδα μας;»

στην ουσία αμφισβητείτε ο,τιδήποτε θετικό έπραξε ο λαός αυτός σε όλους τους τομείς του εθνικού μας βίου κατά τη διάρκεια των δύο τελευταίων αιώνων. Με το βιβλίο σας αποδομείτε τις ιδέες, πεποιθήσεις, τα «πιστεύω», σε σχέση με το ελληνικό έθνος και τις ρίζες του, δηλαδή όλα αυτά που ενέπνευσαν και παρακίνησαν τον λαό μας. Όμως αν στις αρχές του 19ου αιώνα να δεν υπήρχαν οι ιδέες για τη συνέχεια του ελληνικού έθνους και όλα τα «πιστεύω» που εσείς σήμερα απορρίπτετε ως άνευ ουσιαστικού περιεχομένου και εκτός ιστορικής πραγματικότητας, τότε δεν θα μπορούσαν να υπάρξουν η Επανάσταση του '21, το κίνημα του Φιλελληνισμού, το δημοκρατικό κίνημα του Μακρυγιάννη, η αποπομπή του Όθωνα, οι Βαλκανικοί πόλεμοι, η Εθνική Αντίσταση.

Δεν θα υπήρχε ο Άρης Βελουχιώτης. Και όχι μονάχα αυτός, γιατί σύμφωνα με κείνα που επιχειρείτε να διδαχθούν τα παιδιά μας, δεν θα υπήρχε ούτε ένας αντάρτης, μιας και ΟΛΟΙ πήραν τα όπλα για την Ελλάδα και την Πατρίδα.

Ενώ αν είχαν τα μυαλά τα δικά σας, δηλαδή εξέταζαν το «επιστημονικώς ορθόν», θα τα βρίσκανε μια χαρά με τους Γερμανούς που εξ άλλου το μόνο που ζητούσαν από μας ήταν να τους παραχωρήσουμε την άδεια χρήσης των λιμανιών και των αεροδρομίων μας.



<http://www.istorikathemata.com/>